

T.C.
KÜLTÜR BAKANLIĞI
Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü

21.
KAZI SONUÇLARI
TOPLANTISI
2.CİLT

24-28 MAYIS 1999
ANKARA

T.C. KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINLARI

Yayın No: 2344/2

Anıtlar ve Müzeler Genel Müdürlüğü Yayınları

Yayın No: 72-2

YAYINA HAZIRLAYANLAR

Koray OLŞEN

Fahriye BAYRAM

Adil ÖZME

Kemalettin ATAŞ

Yaşar KEPENEK

Dr. Haydar DÖNMEZ

Ceyhan SÜVARI

DİZGİ:

Meryem UYANIKER

ISBN: 975-17-2321-3 (Takım)

975-17-2323-X (2.Cilt)

ISSN: 1017-7655

Not: Bildiriler, sahiplerinden geldiği şekliyle ve sunuş sırasına göre yayınlanmıştır.

**KÜLTÜR BAKANLIĞI MİLLİ KÜTÜPHANE BASIMEVİ
ANKARA-2000**

İÇİNDEKİLER

Crawford H. GREENEWALT Sardis: Archaeological Research and Conservation Projects in 1998	1
Fritz KRINZINGER Bericht Ephesos 1998	11
R. R. R. SMITH, Christopher RATÉ Aphrodisias 1998	25
Ömer ÖZYİĞİT 1998 Yılı Phokaia Kazı Çalışmaları	33
G. BAKIR, Y. ERSOY, B. HÜR MÜZLÜ, N. AYTAÇLAR, İ. HASDAĞLI 1998 Yılı Klazomenai Çalışmaları	47
Orhan BİNGÖL Magnesia Ad Macandrum Menderes Magnesiası (1998)	57
Wolfgang RADT Pergamon 1998 Yılı Kazı Raporu	69
Jürgen BORCHHARDT Bericht der Grabungskampagne in Limyra 1998.....	83
Havva İŞKAN, Nevzat ÇEVİK Patara 1998	91
Cengiz IŞIK Kaunos Araştırmaları 1998	105
R. ÖZGAN, C. ÖZGAN, M. ŞAHİN, C. BERNIS 1998 Knidos Kazısı	115
Ender VARİNLİOĞLU, Pierre DEBORD Mission Archéologique et Epigraphique en Carie Campagne 1998	133
Chris LIGHTFOOT, Yalçın MERGEN Amorium 1998 Yılı Kazı Çalışmaları	143
Ahmet A. TIRPAN, Bilal SÖĞÜT Koranza Kazı 1998	153
Fede BERTI The Work of the Italian Archaeological Mission at Iasos in 1998	163
Klaus RHEIDT Die Ausgrabungen in Aizanoi 1998	171

W. KOENIGS, W. RAECK, A. HENNEMEIER, A. V. KIENLIN, T. LANGE, C. SCHNEIDER Priene 1998	181
Daria FERRERO De BERNARDI Relation of Mission Activity in 1998 Hierapolis of Phrygia	193
J. DEVREKER, L. BAUTERS, K. BRAECKMAN, W. De CLERCQ, J. DESCHIETER, D. DUTOO Fouilles Archeologiques des Pessinonte (Turquie): La Campagne de 1998	205
Sebastiana LAGONA Aiolis Kyme'si 1998 Yılı Kazı ve İnceleme Çalışmaları	217
R. MERİÇ, A. ERSOY, S. MERİÇ, G. TOPANTAŞ, A. EKİN, A. ÖZ, A. ALTINER Metropolis 1998 Yılı Kazı Raporu	227
Eugenia Equini SCHNEIDER 1998 Excavations and Research at Elaiussa Sebaste	237
Catherine ABADIE-REYNAL, Rifat ERGEÇ 1998 Zeugma Kurtarma Kazısı	249
Rifat ERGEÇ Belkıs/Zeugma 1997-1998 Kurtarma Kazıları	259
Catherine ABADIE-REYNAL, Eyüp BUCAK Work at Apamcia in 1998	271
S. DURUGÖNÜL, M. DURUKAN, Ü. AYDINOĞLU 1998 Yılı Nagidos (Bozyazı) Kazı Çalışmaları	283
Ersin DOĞER, Ahmet Kaan ŞENOL 1998 Yılı Marmaris Hisarönü - Çubucak Seramik Atölyeleri Kazıları	293
Poul PEDERSEN Investigations and Excavations in Halikarnassos in 1998	305
Dominique KASSAB-TEZGÖR, İsmail TATLİCAN Sinop - Demirci Malzemesi 1998 Yılı Araştırma Dönemi	315
Levent ZOROĞLU 1998 Yılı Kelenderis Kazı Çalışmaları	323
M. HARTMANN, C. B. RÜGER, M. A. SPEIDEL, R. ERGEÇ Roman Military Forts at Zeugma	337
Nergis GÜNSENİN, Neriman ÖZAYDIN Marmara Adası, Çamaltı Burnu I Batığı 1998	341

S. Yıldız ÖTÜKEN 1998 Yılı Demre-Myra Aziz Nikolaos Kilisesi Kazısı	351
Frederick M. HOCKER Selimiye Byzantine Shipwreck Excavation Final Season	367
Sacit PEKAK Niğde-Andaval'daki (Aktaş) Konstantin-Helena Kilisesi 1998 Çalışmaları	373
H. Örcün BARIŞTA İstanbul-Eyüpsultan Cafer Paşa Türbesi 1998 Yılı Kazısı	385
Ara ALTUN İzmit Çini Fırınları Kazısı 1998 Çalışmaları	395
Sait BAŞARAN Enez (Ainos) 1998 Yılı Kazı ve Onarım Çalışmaları	405
Abdüselam ULUÇAM, Ersin KAVAKLI Eski Van Hüsrev Paşa Külliyesi Kazısı-1998	417
Rüçhan ARIK Kubad-Abad Kazısı 1998 Yılı Çalışmaları	427
M. Oluş ARIK Alanya Kalesi 1998 Yılı Çalışmaları	429
Beyhan KARAMAĞARALI 1998 Ani Kazısı	431
Bekir DENİZ Aksaray-Melik Mahmud Gazi Hangâhı (Darphane Kazısı)-1998	439
Numan TUNA Burgaz 1998 Yılı Çalışmaları	451

KORANZA KAZILARI 1998

Ahmet TIRPAN*
Bilal SÖĞÜT

Muğla İli, Yatağan İlçesi, Turgut Beldesi sınırları içindeki Koranza antik kenti Lagina Filesinde yer alan Hekate kutsal alanınının 1993 yılından bugüne yürütmekte olduğumuz arkeolojik kazılara 1998 kazı sezonunda temmuz ve ağustos aylarında devam ettik¹.

Çalışmalar üç ayrı ekip halinde yürütüldü. *Propylon*da, altarda ve mimari elemanların araziye tasnif edilmesinde çalışacak ekipler oluşturuldu.

Propylon Çalışmaları: *Propylon*un batısındaki apsis önünde yer alan 3.75 m. yüksekliğinde bir toprak tabakasının her kış sezonunda ortalama 1 m.ye yakın bir kısmı yıkılarak apsis içine dökülmektedir. Her sezon olduğu gibi çalışmamıza bu toprağı temizleyerek başladık. Yıkılan toprak, profilde bir sütun tamburu ile apsisle ait kemerli bir arşitrav blokunun büyük bir kısmını açığa çıkardı. Yerinden çıkaramadığımız bu mimari elemanların toprak kesitinde yer aldığı seviye bize yapının ne zaman yıkıldığı hakkında, jeolojik tabakalanma ile edineceğimiz bilgilerle eş güdümlü bir tarihlendirme verebilir.

Apsis önündeki krepsiler ve yol tekrar temizlendi. *Propylon*un güney yan cephesinde 1997 sezonunda açmış olduğumuz 1 m. genişliğindeki sondaj ile *propylon*un bu cephedeki herhangi bir yapı ile bağlantısı olup olmadığını araştırmış ve herhangi bir mimari ile bağlantısını tespit edememiştik. Esas amacımız, *propylon*un kuzey cephesindeki stoa ve onun arka duvarını oluşturan *peribolos*un diğer yan cephe olan güneyde devam edip etmediğini araştırmaktır. Böylece şimdilik *propylon* diye adlandırdığımız bu apsisli *prostylos* lon yapısının gerçekten ön giriş yapısı olup olmadığını ortaya çıkaracaktı. Henüz çözülmemiş olduğunu kabul ettiğimiz bu probleme kesin bir cevap bulmak amacıyla yapının kuzey cephesine paralel 3.00x10.00 m. ebatlarında bir açma yapmayı kararlaştırdık. Yaptığımız çalışmalarda yüzeyden itibaren yıkıntı mimari bloklar ortaya çıkmaya başladı. Bu bloklar tüm açma yüzeyini kaplayınca, blokların yerlerinden kaldırılıp araziye tasnif edilmesi için çalışmayı bıraktık. Tüm mimari blokların plana işlenmesi ve envanter numarası verilmesi çalışmaları tamamlandı.

* Prof. Dr. Ahmet A. TIRPAN, Selçuk Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Prehistorya ve Önasya Arkeolojisi Ana Bilim Dalı Başkanı, Konya/TÜRKİYE

Dr. Bilal SÖĞÜT, Selçuk Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Öğretim Elemanı, Konya/TÜRKİYE

1 1998 kazı sezonunda çalışan ekip üyeleri Prof. Dr. Çetin Şahin (Ankara Üniversitesi, D.T.C.Fakültesi), Behçet Süzen (Muğla Müzesi Müdürü), Dr. Bilal Söğüt, Yard. Doç. Dr. Asuman Baldiran, Yard. Doç. Dr. Osman Kunduracı, Arş. Gör. Saim Ciritil, Arkeolog Coşkun Daşbacak, Arkeolog Memduh Dağdeviren, Arkeolog M.Ufuk Kara, Sanat Tarihi Fehmi Bor, arkeoloji lisans öğrencileri Serdal Mutlu, Mustafa Evci, Ayşem Tarhan, Alp Er Tunga Baş, Ersan Yavuz, Senay Öcal, Çiğdem Yıldırım, İlkay İşkar, Nihal Kürüm, Hacer Turan, Bilal Özturan, Sevdije Bayram, sanat tarihi lisans öğrencileri Elif Sezgin ve Yasemin Tok'tan oluşmaktadır. Bütün kazı heyetine özverili çalışmalarından dolayı teşekkür ederim.

Kazı çalışmalarına Muğla İl Özel İdare Müdürlüğü, Kültür Bakanlığı Döner Sermaye İşletmeleri Müdürlüğü maddi yardım sağladı. Muğla Müzesi Müdürlüğü işçi yardımı yaptı, Yatağan Termik Santrali Müdürü Mehmet Hoşoğlu, Müdür Yardımcısı Mehmet Aslan her türlü malzeme ve teknik yardımı sağladılar. Başta başkan Muammer Bahçelil olmak üzere Turgut Belediyesi her zaman olduğu gibi yanımızda idi. Turgut Beldesi Yardımlaşma ve Güzelleştirme Derneği yardımlarını esirgemedi. Tüm bu kurum ve kuruluşlar ile çalışanlarına, Turgut Beldesi ve Türk arkeolojisi adına teşekkür ederim.

Altar Çalışmaları: 1997 kazı sezonunda çalışmasına başladığımız altar yapısının güney dar cephesinin tamamını, doğu uzun cephesinin ise bir kısmını açığa çıkarmış idik. Bu yılki çalışmalarımızı altların batı ve kuzey cephelerinde yürüttük.

Altarın batı cephesi iki tarla arasındaki sınır çizgisi üzerinde yer almaktadır. Bu nedenle bir engel oluşturmak amacıyla, her iki tarlada istenmeyen moloz taşlar ve mermer bloklar bu sınır çizgisi boyunca yığılmıştır. Yığıntı, altların güneybatı köşesinden tapınağın batı uzun cephesine kadar devam etmektedir.

Kazı çalışmaları başlamadan önce bu moloz yığıntısını kaldırmak zorunda idik. Çoğunluğu mermer yapı elemanlarının parçalarından oluşan yığıntıyı tek tek elden geçirmek suretiyle tasnif ettik. Bu tasnifte profilili, motifli parçaların ait oldukları mimari elemanlara göre ayrılmasına çalışıldı. Resim 7'deki moloz yığıntısının kesit görünüşü, yapılan işin yoğunluğu hakkında bilgi vermektedir. Moloz temizleme ve tasnif işlemi altların güneybatı köşesinden itibaren 25 m. devam etti. Moloz yığını altından birbiri üzerine yıkılmış çok sayıda mimari blok ortaya çıktı (Resim: 8). Mimari bloklara envanter numarası vererek plana geçirdik ve gruplandırarak araziye tasnif ettik (Resim: 13). Bu birinci seviyenin altından, ikinci seviye olarak plana geçirdiğimiz yine çok sayıda mimari blok ortaya çıkardık, bunları da aynı şekilde envanter numaraları vererek plana geçirdik ve arazide gruplandırdık. Böylece 1997 ve 1998 yılı kazı çalışmaları ile altarda toplam 513 mimari blok ortaya çıkarılmış oldu.

Elde edilen verileri kaba bir inceleme ile açıklamak gerekirse yapı, kısa cepheleri kuzey ve güneyde olan dikdörtgen bir plana sahiptir. Stylobat bloklarının başlangıç noktaları esas alınarak 15.40x20.30 m. ebatlarındadır. Yapı girişi kuzey dar cepheden verilmiştir. Bu yönlendirme ve planlama ile altar girişi Hekate tapınağı giriş cephesine sırtını dönmüş bir konumdadır. Alışıl gelmiş altar plan tiplerinden farklı bir özellik olarak girişin uzun cepheden değil, dar cepheden verilmesi Anadolu'da bildiğimiz tüm altar plan tiplerine ters düşer.

Stylobatın moloz ve kireç harcı karışımı bir temele oturduğu, altların güneydoğu köşesinde tespit edilmiştir. Bu temel bloklarının yapının bütünü için geçerli olup olmadığını inceleyemedik. Kısmi bir sağlamlaştırma olabilir. Stylobat dört sıra mermer bloktan oluşmuş olup *cella* duvarından itibaren genişliği 3.10 m. olarak ölçüldü. En dıştaki bloklar üzerinde 0.28-0.31 m. genişliğinde kaba yonu olarak yivlendirilmiş bir kısım vardır. Bu yivlendirme, mevcut bloklar üzerinde izlendiğinde yivler altarın giriş cephesi hariç, diğer üç cephede de görülür. Bu yivler üzerine bir parapet duvarı oturuyor olmalıdır. Bulduğumuz parapetlerin taban ölçüsünün yivlere uyumu bu savımızı doğrular niteliktedir. Çok sayıda ve parçalar halinde ele geçen parapet kasetleri aralarına yerleştirilmiş, Attik kaideli, yivli sütunlar ile bir bütün oluşturarak altların çevresini kuşatır. Kasetler üzerinde çift taraflı, baklava dilimi motifli rölyef süslemeler yapılmıştır. Tamburlar halindeki sütunların ilk tamburlarında her iki yanda oluşturulan çıkıntılar yivlendirilerek, parapet kasetlerinin bu yivlere yerleştirilerek sabitlenmesi sağlanmaktadır. Böylece sütunlar ve parapet kasetleri uyumlu bir kompozisyon oluştururlar (Resim: 12). Bulduğumuz M.S.3.yüzyılın son çeyreğine ait olması gereken Korinth başlıkları ölçü bakımından bu parapet sütunlarına uyum göstermektedir (Resim: 11).

Parapet ile *cella* duvarı arasında bir *peristasis* yer almaktadır. 1997 yılı kazılarında stylobat üzerindeki periyodik zivana oyuklarından bir *peristasis*in mevcudiyetini bilmekte idik. Bu seneki çalışmalarımızda batı cephede *in situ* olarak açığa çıkardığımız dört adet *pinthoslu* Attik sütun kaidesi, *peristasisi* kesinleştirmiştir. Sütun kaidelerine uygun çapta olan yivsiz sütunlar ele geçirildi. Bu sütunlardan bir tanesini Attik kaide üzerine yerleştirdik (Resim: 2, 3, 4).

Altar *cella* duvarı toikhobate, orthostat ve orthostat tacı frizinden oluşmaktadır. Batı cephede bu sıralama *in situ* olarak ele geçirildi (Resim: 5). Toikhobate üzerinde alttan itibaren urgan örgüsü, ters anthemion ve inci payet dizisi motifleri yer alıyor. Orthostat blokları ince yonu yüzeylidir. Orthostat tacı üzerinde sıra ile inci payet, lon *kymationu* ve düz *anthemion* motifleri bulunmaktadır (Resim: 5).

Orthostat taçı blokunun üst yüzeyi bir düzlem oluşturacak şekilde, *cella* duvarının 2.10 m. kalınlığına sahip olduğunu görüyoruz (Resim: 2).

Bu düzgün yüzeyli bölüm muhtemelen, üst yapı için bir podyum oluşturmaktadır. Açığa çıkardığımız mimari elemanlardan üst yapının ne şekilde olabileceği konusunda ilk görüşlerimizi sunmayı, konuyu tartışmaya açmak açısından faydalı bulmaktayım.

Orthostat taçı üzerinde 1.85 m. yüksekliğinde bir friz yer almaktadır. Bu seneki buluntular arasında altarin kuzeybatı köşesinde açığa çıkarılan kadın rölyefli bir friz bloku bu görüşümüzün bir belgesidir (Resim: 14). Bu yüksek kabartma friz üzerindeki kadın figürü ağırlığını sağ ayağına vermiş, sol dizini hafifçe kırmış, sağ elini yukarıya kaldırmış ve bir nesne taşımakta, sol eliyle de eteğini tutmaktadır. Dökümlü elbisesi altından vücut hatlarının gösterilmesi ve ince uzun görüntüsü ile M.Ö.2. yüzyılın son çeyreğine tarihlendirilen heykeltraşlık eserleri ile yakın stil özelliği gösterir. 1997 kazı sezonunda altarin güneybatı köşesinde bulunan heykel parçalarını birleştirdiğimizde bir kadın rölyefi ortaya çıkmıştı. Her iki kadın rölyefini karşılaştırdığımızda görüntü, stil ve ölçü açısından birbirinin tamamen aynı olduğu anlaşılmaktadır (Resim: 14). Bu tespit doğrultusunda altar frizlerinin birbirinin aynı kadın figürlerinden oluştuğunu ileri sürebiliriz. Daima tanrı figürlerinin yer aldığı altarlarda, bu kadın rölyefinin bir tanrıçaya ait olup olmadığı konusu yeni buluntular ve araştırmalarımızla cevap bulacaktır. Frizlerle aynı cins mermerden yapılmış bloklar üzerindeki dörtgen payeler kadın rölyefleri blokları arasında yer alıyor olmalıdır. Üst yapı elemanı olarak bulunan arşitravlar üç fascialı olup, fascia sınırlarında inci payet dizileri yer alır, aynı blok üzerinde fascialardan sonra *Ion kymationu* ve onun üzerinde *anthemion* dizisi bulunmaktadır.

Çatı örtüsü kasetli bloklar halindedir, kenar kısımları dış sırası ve sima ile son buluyor. Dibe doğru daralan iç içe dört kare veya dikkörtgen formulu tavan kasetlerinin göbeklerinde labris, yaba ve benzeri tanrı atribüleri rölyef halinde verilmiştir (Resim: 15). Tavan kasetleri ve göbeklerdeki motiflerin değişik mimari ve stilde işlenmiş olduğu, birbirinden farklı bloklar da ele geçirildi. Bunların detaylı tipolojisi yapıldıktan sonra altarin geçirdiği inşa aşamaları hakkında fikir sahibi olabiliriz.

Altarin iç kısmında tamamen moloz taş ve kireç karışımı bir dolgu tabakası bulunmaktadır. Dolgu içinde birçok dövşirme mimari elemanın kullanıldığı dikkati çekmektedir. Kuzey cephedeki dokuz merdiven basamağı sırası da aynı şekilde moloz taş harç karışımı malzeme ile şekillendirilmiştir (Resim: 2,3). Bu altar mimarisinin son kullanma aşamasının kalıntıları olmalıdır. Moloz harç karışımı arasında bulunan bronz bir sikke, kalıntının tarihlendirilmesinde müracaat noktalarından biri olabilir. Bu sikke Theodosius II'ye (M.S.402-450) ait olup Constantinople (423-425) baskısıdır. Sikkenin ön yüzünde (D.M.TII) EO (DOSIUS P.F.AUG) kitabesi ile imparatorun inci diademli büstü sağa yönelmiş olarak profilden verilmiştir².

Arka yüzde, CONCORDIA AVG. kitabesi ile İmparatoriçe Aelia Eudocia'nın cepheden elinde haç tutarak tahta oturmuş motifi bulunmaktadır.

Altarin kuzeybatı köşesinde kapı yeri olarak bırakıldığı anlaşılan bir mimari düzenleme yer alır (Resim: 4). *Propylondan* devam eden yoldan gelenler için düzenlenmiş bir giriş yeri olmalıdır. Bu girişin, altarin kuzeybatı cephesi duvarları kullanılarak buraya inşa edilmiş *apsisli* bir yapının da kapısı olarak kullanılmış olduğu anlaşılmaktadır. Kapı sövesi olan mermer blok üzerinde, ellerini havaya kaldırmış sağ elinde haç, sol elinde haç ve fener taşıyan insize olarak *acemico* yapılmış bir figür ve "A" harfi yer alır. Bu nedenle yapıyı şapel olarak isimlendirdik. Şapel, kısmen açığa çıkmasına rağmen, plan açısından dikkörtgen formdadır ve güney dar kenarında bir *apsis* vardır (Resim: 3, 4). *Apsis* iki ucunda *in situ* olarak bulduğumuz yivsiz iki sütun bulunmaktadır. Ayrıca altar *peristasisine* ait üç sütun tamburu *in situ* olarak şapel içinde konularını muhafaza etmişlerdir. Bunlar şapel içinde bir sütun sırası oluşturmuş olmalıdır, bu sütun sırasının simetrisini henüz açılmamış olan kısımda aramamız gerekecek. Şapel duvarları çeşitli iriliktaki taş ve şipolyen malzeme kullanılarak kireç harcı ile örülmüştür (Resim: 4). Şapelin ku-

2 S.kkoyi tarih,endiiren Anadolu Medeniyetleri Müzesi sikke uzmanı sayın Me'lin Aslan'a teşekkür ederim; R.J.C. Vol.X no 425.

zey duvarına yerleştirilmiş, giyimli bir Romalı torsosunu duvarı delmek suretiyle yerinden çıkardık. Şapel içinde ele geçirilen bronz bir sikke, üzerindeki motifler görülmemesine rağmen, sikkenin tipi ve çağ özelliği dikkate alınırca, Constantine I'den (M.S.307-337) sonraki bir tarihe, yaklaşık M.S.330-370 tarihleri arasına yerleştirilebilir³.

Kazı çalışmalarımızı altarın önünden kuzeye, yani Hekate tapınağına doğru devam ettirdik. Altarın önünde tapınağına doğu giden rektogonal mermer bloklarla döşemeli bir yol ortaya çıkardık (Resim: 7). Yolun batı kenarında bir *peristasis* bulunmaktadır. *Peristasis* sütun kaidelerinin üzerine oturduğu stylobat blokları doğrudan yol üzerine oturmamaktadır. Yol kaplaması ile stylobat blokları arasında yer alan 0.10-0.15 m. kalınlığında bir erozyon toprağı tabakası, yol tamamen kapandıktan sonra *peristasis* inşa edildiğine işaret eder (Resim: 7).

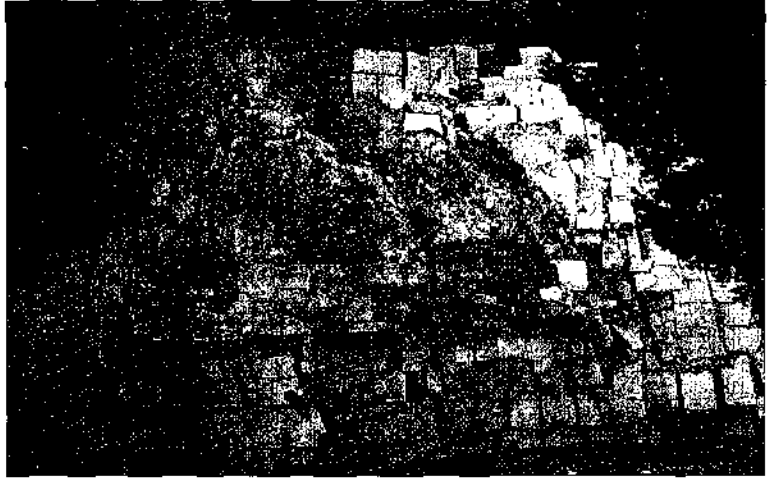
In situ olarak bulunan sütun kaideleri, *plinthoslu* ve Attik kaide taklidi bir stilde işlenmiştir. Üç adedini açığa çıkardığımız kaideler üzerine, alt tarafı yivsiz, üst tarafı yivli sütunların oturtulduğu kazıda ortaya çıkış şekliinden anlaşılmaktadır (Resim: 7). Aynı yerde küçük ölçülerde iki alınlık bulundu. Bunlar iki ayrı *naiskosa* ait olmalıdır. Alınlıklardan bir tanesi arşitrav, boş friz, diş sırası, *geison* ve motifsiz bir *aetos* ile yekparedir. İnci payet dizinini üç fascialı arşitrav üzerindeki kitabede burada bir *sebastion* olduğunu ifade etmektedir (Resim: 9).

Diğer alınlığın ortasında ise bir kalkan içine motife edilmiş, başındaki tacı ile bir Serapis rölyefi yerleştirilmiştir (Resim: 10). Bütün bu veriler altarla tapınak arasındaki *peristasis*in batısında *naiskosların* bulunduğuna işaret eder. Sadece 1.20 m.lik bölümünü kazmış olduğumuz bu kısımda ele geçen torsolar ilerleyen kazılarda daha zengin mimari ve buluntuların habercisidir.

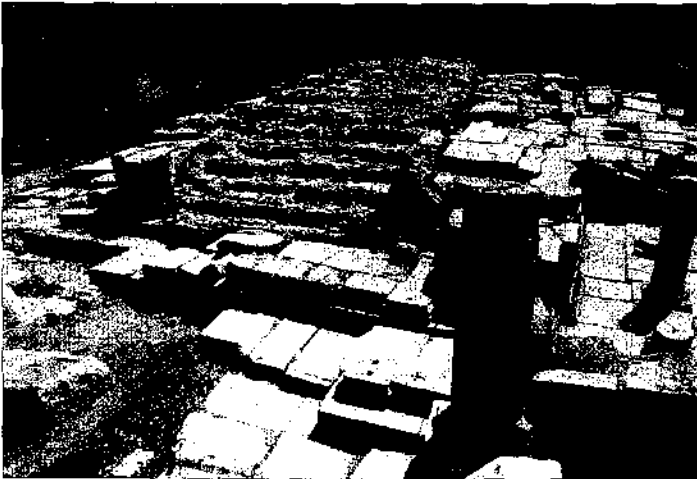
3 Bu konuda da fikirlerine müracaat ettiğimiz Mevîh Aslan'a tekrar teşekkür ederim.

Resim 1: Altarın batı cephesindeki şapel ve içindeki mimari bloklar

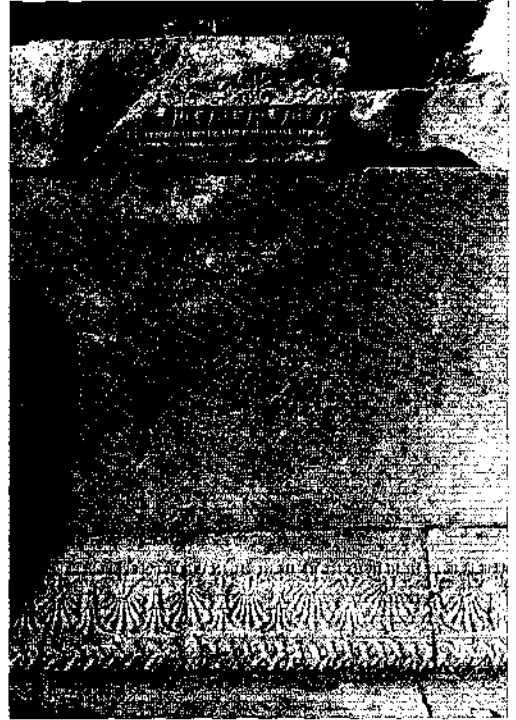
Resim 2: Altar ve şapelin 1998 kazı sezonundaki son durumu

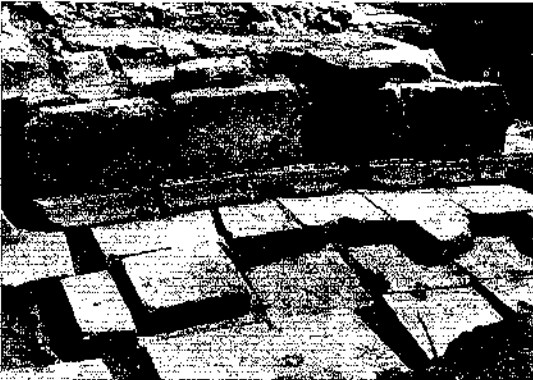
Resim 3: Altarın kuzeydeki giriş cephesi

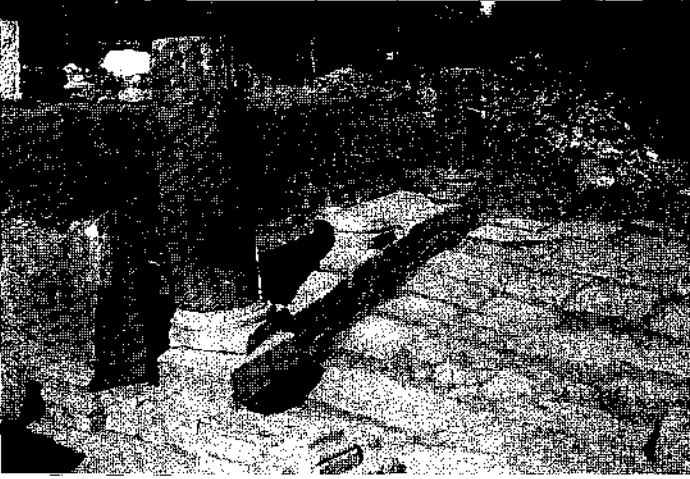
Resim 4: Şapel ve in situ peristasis

Resim 5: Altarın cephesindeki in situ, toikhoberte, orthostat ve orthostat tacı

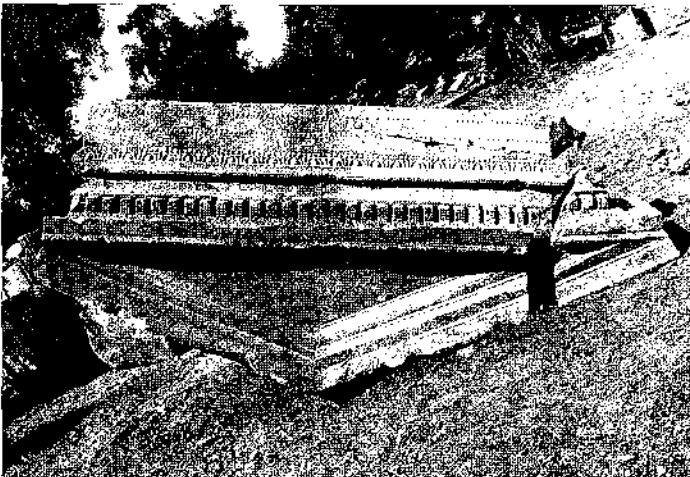
Resim 6: Altarın batı cephesi orthostatları

Resim 7: Altardan tapınağa giden yol ve peristasis

Resim 8: Altar batı cephesindeki kazı çalışmaları

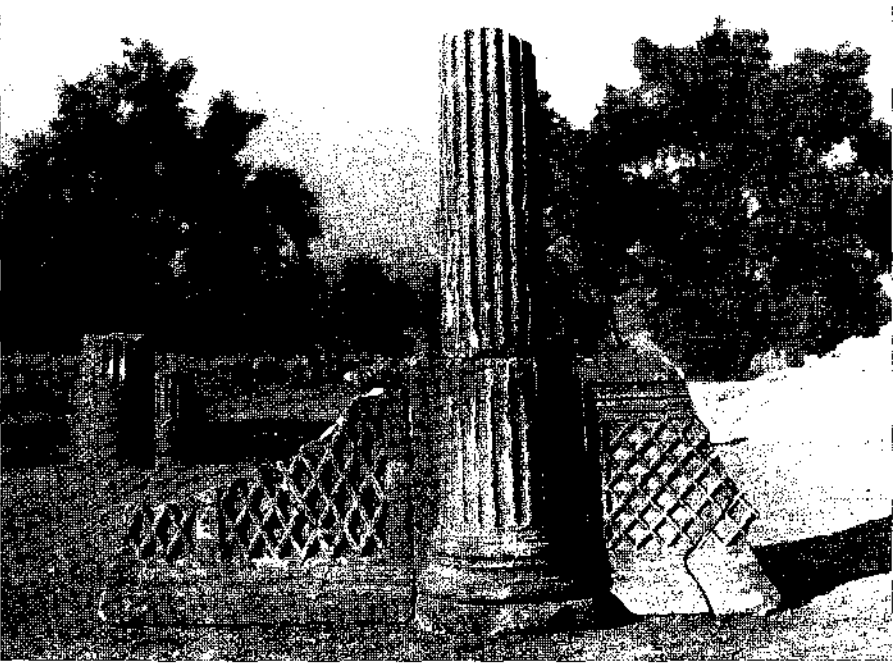
Resim 9: Sebasteion kitabeli alınlık

Resim 10: Serapis rölyefli alınlık

Resim 11: Şapel içinde ele geçen sütun başlığı

Resim 12: Altar stylobatını çevreleyen parapet mimarisi

Resim 13: 1998 sonu olarak altar ve araziye tasnif edilen mimari bloklar

Resim 14: 1997-98 yılında bulunan iki kadın rölyefi

Resim 15: Altara ait tavan kasetleri